

عنوان مقاله:

بررسی سرزندگی و رابطه آن با انتخاب نواحی مسکونی (مطالعه موردی؛ بافت فرسوده مرکزی شهر زنجان)

محل انتشار:

فصلنامه جغرافیا و برنامه ریزی، دوره 23، شماره 67 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 21

نویسندگان:

دکتر محمدرضا پورمحمدی - استاد گروه جغرافیا و برنامه ریزی شهری دانشگاه تبریز

شهریور روستایی - دانشگاه تبریز

احمد اسدی - دانشگاه بزرگمهر قائنات

خلاصه مقاله:

به دلایل گوناگون تامین سرزندگی در مراکز شهری و بویژه در بافت‌های فرسوده به یکی از دغدغه‌های اصلی نظام‌های مدیریت شهری به ویژه در کشورهای توسعه یافته تبدیل گردیده است. بدون تردید یکی از عوامل موثر بر توسعه میان‌افزا و ترغیب شهروندان به مسکن-گزینی در بافت‌های فرسوده و مرکزی شهر خلق سرزندگی در آن‌ها می‌باشد. لذا هدف این مطالعه بررسی سرزندگی در بافت فرسوده شهر زنجان و ارتباط آن با مسکن‌گزینی می‌باشد. پژوهش با روش پیمایشی انجام گرفته و اطلاعات مورد نظر به صورت مشاهده، تهیه نقشه-های ضروری و تکمیل پرسشنامه جمع‌آوری شده و برای تحلیل آنها از نرم‌افزار SPSS استفاده شده است. حجم نمونه ۳۶۵ خانوار می‌باشد که از جامعه آماری ۷۱۶۰ خانواری بافت فرسوده شهر زنجان انتخاب شده است. سوالات پژوهش عبارتند از: ۱- آیا در بافت فرسوده زنجان سرزندگی در سطح قابل قبولی می‌باشد؟ ۲- آیا شهروندان تمایلی جهت مسکن‌گزینی در بافت فرسوده دارند؟ ۳- آیا بین تمایل شهروندان به مسکن‌گزینی و سرزندگی در بافت‌های فرسوده رابطه وجود دارد؟ یافته‌های پژوهش نشان می‌دهد سرزندگی و مسکن‌گزینی هر دو در سطح متوسط و قابل قبول بوده و بین مسکن‌گزینی و سرزندگی رابطه مثبت و معنی‌داری وجود دارد. نتایج تحلیل رگرسیون نشان می‌دهد که متغیر سرزندگی ۲۵ درصد واریانس مسکن‌گزینی را تبیین کرده است. بنابراین هرچه در یک محله سرزندگی در سطح بالایی باشد مسکن‌پذیری آن محله را تقویت می‌کند. لذا با ارتقاء سرزندگی می‌توان به ظرفیت‌پذیری بافت‌های فرسوده امیدوار بود.

کلمات کلیدی:

سرزندگی، بافت فرسوده، انتخاب نواحی مسکونی، شهر زنجان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1302162>

